ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 8ης Μαρτίου 2007 *

Στην υπόθεση C-289/05,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Rovaniemen hallinto-oikeus (Φινλανδία) με απόφαση της 15ης Ιουλίου 2005, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 19 Ιουλίου 2005, στο πλαίσιο της δίκης

Länsstyrelsen i Norrbottens län

κατά

Lapin liitto,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, K. Lenaerts, E. Juhász, J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή) και K. Schiemann, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική.

γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed
γραμματέας: R. Grass

κατόπιν της έγγραφης διαδικασίας,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— το Länsstyrelsen i Norrbottens län, εκπροσωπούμενο από τον P.-O. Eriksson και τη L. Anttila,

— η Φινλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την E. Bygglin,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους P. Aalto και L. Flynn,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2006,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του σημείου 1.8 του κανόνα αριθ. 1 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 1685/2000 της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2000, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά την επιλεξιμότητα των δαπανών των ενεργειών που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά Ταμεία (ΕΕ L 193, σ. 39), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 448/2004 της Επιτροπής, της 10ης Μαρτίου 2004 (ΕΕ L 72, σ. 66, στο εξής: κανονισμός 1685/2000).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ του Länsstyrelsen i Norrbottens län [διοικήσεως της περιφέρειας Norrbotten (Σουηδία), στο εξής: περιφέρεια Norbotten] και του Lapin liitto [ενώσεως δήμων και κοινοτήτων της περιφέρειας της Λαπωνίας (Φινλανδία)] σχετικά με αίτηση της περιφέρειας Norbotten περί χορηγήσεως οικονομικής συνεισφοράς για τα έξοδα τεχνικής υποστηρίξεως του προγράμματος «Interreg III A Βορράς», το οποίο συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) (στο εξής: πρόγραμμα), σχετικά με τα έτη 2001 και 2002.

Το νομικό πλαίσιο

3 Το άρθρο 32, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, όσον αφορά την επιλεξιμότητα των δαπανών

των ενεργειών που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά Ταμεία (ΕΕ L 161, σ. 1), ορίζει ότι:

«[...] Οι ενδιάμεσες πληρωμές ή οι πληρωμές του υπολοίπου αφορούν δαπάνες που έχουν πράγματι καταβληθεί και πρέπει να αντιστοιχούν σε πληρωμές που έχουν εκτελεστεί από τους τελικούς δικαιούχους και δικαιολογούνται με εξοφλημένα τιμολόγια ή λογιστικά στοιχεία ισοδύναμης αποδεικτικής αξίας.»

4 Το παράρτημα του κανονισμού 1685/2000, όπως είχε αρχικά, με τίτλο «Κανόνες επιλεξιμότητας», ορίζει τα ακόλουθα:

«Κανόνας αριθ. 1 — Δαπάνες που έχουν πράγματι καταβληθεί

1. Πληρωμές που πραγματοποιούνται από τους τελικούς δικαιούχους

1.1. Οι πληρωμές που πραγματοποιούνται από τελικούς δικαιούχους κατά την έννοια του άρθρου 32, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 [...] γίνονται σε μετρητά, με την επιφύλαξη των εξαιρέσεων που αναφέρονται στο σημείο 1.4.

[...]

1.4. Υπό τους όρους που καθορίζονται στα σημεία 1.5 έως 1.7, οι αποσβέσεις, οι εισφορές σε είδος και τα γενικά έξοδα μπορούν να συμπεριλαμβάνονται στις πληρωμές που αναφέρονται στο σημείο 1.1. Ωστόσο, η συγχρηματοδότηση μιας πράξης από τα διαρθρωτικά Ταμεία δεν υπερβαίνει το συνολικό ποσό των επιλέξιμων δαπανών στο τέλος της πράξης, εξαιρουμένων των εισφορών σε είδος.

[...]

1.7. Τα γενικά έξοδα είναι επιλέξιμες δαπάνες εάν βασίζονται στο πραγματικό κόστος για την εκτέλεση της πράξης που συγχρηματοδοτείται από τα διαρθρωτικά Ταμεία και εάν καταλογίζονται στην πράξη αυτή κατ' αναλογία, σύμφωνα με δίκαιη και δεόντως αιτιολογημένη μέθοδο κατανομής.

[...]

1.9. Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν αυστηρότερους εθνικούς κανόνες για τον προσδιορισμό των επιλέξιμων δαπανών σύμφωνα με τα σημεία 1.5 έως 1.7.

2. Αποδεικτικά δαπανών

Κατά κανόνα, οι πληρωμές που πραγματοποιούνται από τους τελικούς δικαιούχους συνοδεύονται από εξοφλημένα τιμολόγια. Εάν αυτό δεν είναι δυνατό, οι πληρωμές συνοδεύονται από λογιστικά έγγραφα ισοδύναμης αποδεικτικής ισχύος.

[...]»

5 Δυνάμει των άρθρων 2 και 3, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 448/2004 τα σημεία 1.4, 1.7 και 1.9 του κανόνα αριθ. 1 του παραρτήματος του κανονισμού 1685/2000, όπως αυτός είχε αρχικά, κατέστησαν, από 5ης Αυγούστου 2000, αντιστοίχως τα σημεία 1.5, 1.8 και 1.10 του κανόνα αριθ. 1 του παραρτήματος του κανονισμού 1685/2000.

6 Το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) 438/2001 της Επιτροπής, της 2ας Μαρτίου 2001, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου των παρεμβάσεων των διαρθρωτικών Ταμείων (ΕΕ L 63, σ. 21), ορίζει τα εξής:

«Σε περίπτωση μορφών παρέμβασης για τις οποίες υφίστανται δικαιούχοι σε περισσότερα κράτη μέλη, τα ενδιαφερόμενα κράτη, λαμβάνοντας υπόψη την εθνική νομοθεσία, καθορίζουν από κοινού τις απαραίτητες ρυθμίσεις προκειμένου να εξασφαλιστεί η χρηστή δημοσιονομική διαχείριση και ενημερώνουν σχετικά την Επιτροπή. Η Επιτροπή και τα οικεία κράτη μέλη θα παρέχουν οποιαδήποτε απαραίτητη διοικητική αρωγή.»

7 Κατ' εφαρμογήν του προαναφερθέντος άρθρου 19, η Δημοκρατία της Φινλανδίας και το Βασίλειο της Σουηδίας υπέγραψαν, στις 24 και τις 31 Οκτωβρίου 2002, ένα «Memorandum of understanding on the implementation of the Community Initiative programme INTERREG III A North».

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

8 Με έγγραφο που περιήλθε στο Lapin liitto στις 30 Οκτωβρίου 2002, η περιφέρεια Norbotten ζήτησε να της χορηγηθεί οικονομική συνεισφορά για τα έξοδα τεχνικής υποστηρίξεως του συγχρηματοδοτούμενου προγράμματος, ύψους 95 880,72 σουηδικών κορονών (SEK) για το έτος 2001. Το ποσό της συνεισφοράς αυτής προσδιορίστηκε κατόπιν πολλαπλασιασμού των αφορώντων την τεχνική υποστήριξη εξόδων για μισθούς του προγράμματος αυτού επί ένα ποσοστό υπολογιζόμενο με βάση την αναλογία των γενικών εξόδων τα οποία επιβάρυναν την αρμόδια για την εκτέλεση του προγράμματος διοικητική αρχή (έξοδα για μισθούς και λοιπά έξοδα οφειλόμενα στις οριζόντιου χαρακτήρα δραστηριότητές της, περιλαμβανομένων των εξόδων του εν λόγω προγράμματος) σε σχέση με τα έξοδα για μισθούς που οφείλονταν στη συνήθη δραστηριότητα της εν λόγω διοικητικής αρχής, τα οποία αντιστοιχούν στη διαφορά μεταξύ των συνολικών εξόδων για τους καταβληθέντες προς τούτο μισθούς και των προαναφερθέντων εξόδων για μισθούς.

9 Με απόφαση της 20ής Φεβρουαρίου 2003, το Lapin liitto απέρριψε την αίτηση. Κατ' αυτό, οι πραγματοποιηθείσες πληρωμές έπρεπε να βεβαιώνονται με τιμολόγια ή με λογιστικά έγγραφα ισοδύναμης αποδεικτικής ισχύος. Τα έξοδα έπρεπε να βασίζονταν στο πραγματικό κόστος, ενώ τα επίμαχα έξοδα στην υπόθεση της κύριας δίκης, που υπολογίστηκαν με βάση ένα ποσοστό, δεν είχαν καταλογιστεί στο πρόγραμμα με δίκαιη και δεόντως αιτιολογημένη μέθοδο υπό την έννοια του σημείου 1.8 του κανόνα αριθ. 1 του παραρτήματος του κανονισμού 1685/2000.

10 Επίσης από την απόφαση του αιτούντος δικαστηρίου προκύπτει ότι το Lapin liitto έλαβε στις 26 Σεπτεμβρίου 2003 αίτηση της περιφέρειας Norbotten με την οποία η περιφέρεια αυτή ζήτησε εκ νέου να λάβει οικονομική συνεισφορά για τα σχετικά με το πρόγραμμα έξοδα όσον αφορά τα έτη 2001 και 2002, ύψους 56 854 SEK και 186 982 SEK, αντιστοίχως. Επρόκειτο για γενικά έξοδα περιλαμβάνοντα έξοδα πληροφορικής, διαχειρίσεως προσωπικού, ταχυδρομικά έξοδα, έξοδα οικονομικής διαχειρίσεως και έξοδα ακινήτων.

11 Με απόφαση της 24ης Νοεμβρίου 2003, το Lapin liitto απέρριψε την αίτηση αυτή όσον αφορά το σύνολο των εξόδων πληροφορικής, διαχειρίσεως προσωπικού, τα ταχυδρομικά έξοδα και τα έξοδα οικονομικής διαχειρίσεως, με την αιτιολογία ότι η περιφέρεια Norbotten, μολονότι της είχαν ζητηθεί διευκρινίσεις με έγγραφο της 2ας Οκτωβρίου 2003, δεν παρέσχε εξηγήσεις με βάση αναλυτικό πίνακα ανά ώρα εργασίας όσον αφορά τους καταβληθέντες μισθούς ούτε άλλες εξηγήσεις όσον αφορά τη σχέση των λοιπών εξόδων προς το πρόγραμμα.

12 Κατά το Lapin liitto, δεν δόθηκαν εξηγήσεις ούτε όσον αφορά την επιφάνεια των γραφείων των ατόμων που μετείχαν στο πρόγραμμα αυτό, προκειμένου να υπολογιστούν τα σχετικά με τα ακίνητα έξοδα. Για τον λόγο αυτό, ελήφθη ως βάση μια επιφάνεια 15 m^2 ανά γραφείο προς υπολογισμό των εξόδων ακινήτων αντί για 20 m^2 όπως ανέφερε η αίτηση. Κατά συνέπεια, το Lapin liitto κατέβαλε ποσά 6 558,98 SEK και 22 203,30 SEK για τα έξοδα των ακινήτων στα οποία εργάζονταν, αντιστοίχως, τα μετέχοντα στο πρόγραμμα άτομα το 2001 και το 2002.

13 Με την ένστασή της κατά της απορριπτικής αποφάσεως της 24ης Νοεμβρίου 2003, η περιφέρεια Norbotten υποστήριξε ότι, κατόπιν συσκέψεώς της με το Lapin liitto και το Υπουργείο Εσωτερικών τον Αύγουστο του 2003, χρησιμοποίησε ένα νέο

τρόπο υπολογισμού, κατά τον οποίο οι σχετικές πληρωμές (τα γενικά έξοδα) των οποίων ζητείται η κάλυψη βασίζονταν στο πραγματικό κόστος όπως αυτό προέκυπτε από τις λογιστικές εγγραφές, πληρωμές οι οποίες υπολογίστηκαν με μια αναλογική, δίκαιη και δεόντως αιτιολογημένη μέθοδο, σε συνάρτηση με το κατ' έτος απασχολούμενο εργατικό δυναμικό.

14 Η ένσταση αυτή απορρίφθηκε με απόφαση της 6ης Φεβρουαρίου 2004, με την αιτιολογία ότι η περιφέρεια Norbotten χρησιμοποίησε ως βάση υπολογισμού των επιλέξιμων γενικών εξόδων τις ετήσιες δαπάνες που προέκυπταν από τις υπηρεσίες πληροφορικής, τις οικονομικές παροχές και τις υπηρεσίες του προσωπικού, που κατανέμονται ανάλογα με τον μέσο αριθμό εργαζομένων της αρμόδιας για την εκτέλεση του προγράμματος διοικητικής αρχής κατά τη διάρκεια του οικείου έτους. Η ανά μήνα αξία της κάθε υπηρεσίας είναι η ίδια για όλους. Με τη δεύτερη αίτηση για χορήγηση συνεισφοράς, η κατανομή των σχετικών πληρωμών ως εξόδων του προγράμματος υπολογίστηκε κατ' αναλογία προς τον χρόνο εργασίας κάθε ατόμου. Με τον τρόπο αυτό δεν ήταν δυνατό να διαπιστωθούν ατομικά οι πραγματοποιηθείσες δαπάνες ως έξοδα πραγματοποιηθέντα για το πρόγραμμα αυτό. Όσον αφορά τα έξοδα για μισθούς που περιλαμβάνονταν στο ζητούμενο ποσό, τα έξοδα αυτά, δεδομένου ότι δεν αναφέρονταν ατομικά ανά ώρα εργασίας, δεν μπορούσαν να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο των εξόδων τεχνικής υποστηρίξεως του εν λόγω προγράμματος.

15 Το αιτούν δικαστήριο, στο οποίο προσέφυγε η περιφέρεια Norbotten ζητώντας την καταβολή των επίδικων εξόδων, διευκρινίζει ότι, με την αίτησή της, η περιφέρεια αυτή κατένειμε τα μνημονευόμενα έξοδα τεχνικής υποστηρίξεως σε συνάρτηση με τον μέσο ετήσιο αριθμό ατόμων που εργάζονταν στο σύνολο των υπηρεσιών της αρμόδιας για την εκτέλεση του προγράμματος διοικητικής αρχής, οπότε ήταν δυνατό να υπολογιστεί το μέρος των εξόδων ανά εργαζόμενο για κάθε έτος και για κάθε μήνα. Η χρησιμοποίηση του εν λόγω τρόπου υπολογισμού με βάση τον μέσο όρο κατέστησε δυνατή την κατανομή των προαναφερθέντων εξόδων ως εξόδων του σχεδίου σε συνάρτηση με τον συγκεκριμένο χρόνο εργασίας κάθε ατόμου που εργάστηκε στο πλαίσιο του προγράμματος.

16 Κατά το Lapin liitto, η περιφέρεια Norbotten δεν ανέφερε με αρκετή ακρίβεια ποιο ήταν το μέρος της τεχνικής υποστηρίξεως στα έξοδα που προέκυψαν από το πρόγραμμα αυτό. Όσον αφορά τους μισθούς, προκειμένου να καταστεί δυνατή η κατανομή των εξόδων ως εξόδων του εν λόγω προγράμματος σύμφωνα με τον κανονισμό 1685/2000, το Lapin liitto απαιτεί να υφίσταται αναλυτικός πίνακας των ωρών εργασίας ανά ημέρα για κάθε άτομο που εργάστηκε με μειωμένο ωράριο στο πλαίσιο του προγράμματος.

17 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Rovaniemen hallinto-oikeus αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να ζητήσει από το Δικαστήριο την ερμηνεία του σημείου 1.8 του κανόνα αριθ. 1 του παραρτήματος του κανονισμού 1685/2000.

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

18 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το σημείο 1.8 του κανόνα αριθ. 1 του παραρτήματος του κανονισμού 1685/2000 έχει την έννοια ότι εμποδίζει την εφαρμογή μιας μεθόδου υπολογισμού των γενικών εξόδων ως επιλέξιμων δαπανών στο πλαίσιο σχεδίου συγχρηματοδοτούμενου από τα διαρθρωτικά Ταμεία απλώς και μόνον επειδή η μέθοδος αυτή στηρίζεται σε ένα ποσοστό ή σε ένα αναλογικό μερίδιο, μεταξύ άλλων, των εξόδων για μισθούς ή του χρόνου εργασίας.

19 Δυνάμει της διατάξεως αυτής, τα γενικά έξοδα είναι επιλέξιμες δαπάνες υπό την προϋπόθεση ότι βασίζονται στο πραγματικό κόστος για την εκτέλεση της πράξεως που συγχρηματοδοτείται από τα διαρθρωτικά Ταμεία και καταλογίζονται στην πράξη αυτή κατ' αναλογία, σύμφωνα με δίκαιη και δεόντως αιτιολογημένη μέθοδο κατανομής.

20 Ναι μεν το φινλανδικό κείμενο της εν λόγω διατάξεως δεν περιλαμβάνει καμία μνεία της προϋποθέσεως σύμφωνα με την οποία οι δαπάνες πρέπει να καταλογίζονται «κατ' αναλογία» στην οικεία πράξη, πλην όμως το γεγονός αυτό δεν μπορεί να ασκεί επιρροή, δεδομένου ότι, κατά πάγια νομολογία, οι κοινοτικές διατάξεις πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται κατά τρόπο ενιαίο, λαμβανομένων υπόψη των διατυπώσεών τους στις άλλες κοινοτικές γλώσσες, και ότι, εν προκειμένω, οι λοιπές πέραν της φινλανδικής γλωσσικές αποδόσεις μνημονεύουν ρητά την υποχρέωση καταλογισμού των γενικών εξόδων κατ' αναλογία σε σχέση με την οικεία πράξη (βλ., κατ' αναλογία, ιδίως, την απόφαση της 17ης Ιουλίου 1997, C-219/95 P, Ferriere Nord κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-4411, σκέψη 15).

21 Δυνάμει του σημείου 1.10 του κανόνα αριθ. 1 του παραρτήματος του κανονισμού 1685/2000, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν αυστηρότερους εθνικούς κανόνες για τον προσδιορισμό των επιλέξιμων δαπανών σύμφωνα με τα σημεία 1.6, 1.7 και 1.8 του κανόνα αυτού.

22 Κατά συνέπεια, με την επιφύλαξη εθνικών κανόνων προβλεπόντων αυστηρότερες προϋποθέσεις, επιλέξιμη δαπάνη αποτελούν τα γενικά έξοδα στα οποία υποβάλλεται ο τελικός δικαιούχος όταν, σύμφωνα με το σημείο 1.8 του εν λόγω κανόνα αριθ. 1, τα έξοδα αυτά πληρούν τρεις προϋποθέσεις, δηλαδή στηρίζονται στο πραγματικό κόστος, συνδέονται με τη θέση σε εφαρμογή της πράξεως που συγχρηματοδοτείται από τα διαρθρωτικά Ταμεία και καταλογίζονται κατ' αναλογία στην οικεία πράξη σύμφωνα με δίκαιη και δεόντως αιτιολογημένη μέθοδο κατανομής.

23 Όσον αφορά την πρώτη προϋπόθεση, αρκεί να σημειωθεί ότι, όπως εκθέτει η Επιτροπή, στο πραγματικό κόστος στηρίζονται τα πράγματι πραγματοποιηθέντα

έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι τελικοί δικαιούχοι και τα οποία δικαιολογούνται με εξοφλημένα τιμολόγια ή με λογιστικά έγγραφα ισοδύναμης αποδεικτικής ισχύος υπό την έννοια του άρθρου 32, παράγραφος 1, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού 1260/1999.

24 Όσον αφορά τη δεύτερη προϋπόθεση, πρέπει να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 30, παράγραφος 1, του κανονισμού 1260/1999, οι δαπάνες που συνδέονται με πράξεις αποτελούν επιλέξιμες για συμμετοχή των Ταμείων μόνον αν οι πράξεις αυτές εντάσσονται στην οικεία παρέμβαση. Κατά συνέπεια, αποτελούν επιλέξιμες δαπάνες τα γενικά έξοδα που προκύπτουν από τους πόρους και τις υπηρεσίες που έχουν ανάγκη οι τελικοί δικαιούχοι για την υλοποίηση της πράξεως που συγχρηματοδοτείται από τα Ταμεία αυτά.

25 Όσον αφορά την τρίτη προϋπόθεση, επί του περιεχομένου της οποίας διαφωνούν οι διάδικοι της κύριας δίκης, διαπιστώνεται ότι αυτή δεν έχει ως αντικείμενο να επιβάλει μια ενιαία μέθοδο υπολογισμού, αλλά ότι παρέχει στα κράτη μέλη ένα περιθώριο εκτιμήσεως για τον υπολογισμό των επιλέξιμων δαπανών. Βάσει της προϋποθέσεως αυτής, η αναγνώριση των γενικών εξόδων ως επιλέξιμων δαπανών εξαρτάται μόνον από τον καταλογισμό των εξόδων αυτών «κατ' αναλογία, σύμφωνα με δίκαιη και δεόντως αιτιολογημένη μέθοδο κατανομής».

26 Κατά συνέπεια, το σημείο 1.8 του κανόνα αριθ. 1 του παραρτήματος του κανονισμού 1685/2000 δεν μπορεί να ερμηνευθεί ως απαγορεύον τις μεθόδους υπολογισμού των επιλέξιμων γενικών εξόδων οι οποίες στηρίζονται σε ένα ποσοστό ή σε ένα αναλογικό μερίδιο, μεταξύ άλλων, των εξόδων για μισθούς ή του χρόνου

εργασίας, υπό την προϋπόθεση πάντως ότι ο τελικός δικαιούχος είναι σε θέση να αποδείξει ότι τα εν λόγω έξοδα καταλογίστηκαν στο σχέδιο με μέθοδο η οποία πληροί τα κριτήρια της διατάξεως αυτής.

27 Πρέπει να διευκρινιστεί ότι, όπως ορθά σημείωσε η Επιτροπή, κατά τον καταλογισμό των γενικών εξόδων στο επίμαχο σχέδιο, όπως είναι, μεταξύ άλλων, τα έξοδα για μισθούς, τα έξοδα για ακίνητα ή τα έξοδα πληροφορικής, με βάση τα προαναφερθέντα κριτήρια πρέπει να ληφθεί υπόψη η σχέση μεταξύ, αφενός, του αριθμού των ατόμων που εργάστηκαν για την πραγματοποίηση του σχεδίου, του αριθμού των ωρών εργασίας που αφιέρωσαν τα ως άνω άτομα γι' αυτό ή του ύψους των καταβληθέντων στο πλαίσιο αυτό μισθών και, αφετέρου, του μέσου αριθμού ατόμων που εργάζονται στις υπηρεσίες τής εν λόγω διοικητικής αρχής, του μέσου αριθμού ωρών εργασίας που συμπληρώνονται για τη λειτουργία της ή του μέσου ύψους των καταβαλλόμενων μισθών.

28 Κατά συνέπεια, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το σημείο 1.8 του κανόνα αριθ. 1 του παραρτήματος του κανονισμού 1685/2000 δεν εμποδίζει την εφαρμογή μιας μεθόδου υπολογισμού των γενικών εξόδων ως επιλέξιμων δαπανών στο πλαίσιο σχεδίου συγχρηματοδοτούμενου από τα διαρθρωτικά Ταμεία απλώς και μόνον επειδή η μέθοδος αυτή στηρίζεται σε ένα ποσοστό ή σε ένα αναλογικό μερίδιο, μεταξύ άλλων, των εξόδων για μισθούς ή του χρόνου εργασίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

29 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαίνεται:

Το σημείο 1.8 του κανόνα αριθ. 1 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΚ) 1685/2000, της Επιτροπής, της 28ης Ιουλίου 2000, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά την επιλεξιμότητα των δαπανών των ενεργειών που συγχρηματοδοτούνται από τα διαρθρωτικά Ταμεία, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 448/2004 της Επιτροπής, της 10ης Μαρτίου 2004, δεν εμποδίζει την εφαρμογή μιας μεθόδου υπολογισμού των γενικών εξόδων ως επιλέξιμων δαπανών στο πλαίσιο σχεδίου συγχρηματοδοτούμενου από τα διαρθρωτικά Ταμεία απλώς και μόνον επειδή η μέθοδος αυτή στηρίζεται σε ένα ποσοστό ή σε ένα αναλογικό μερίδιο, μεταξύ άλλων, των εξόδων για μισθούς ή του χρόνου εργασίας.

(υπογραφές)